

Publicerad 2006-05-27 23:24 av Spegelvänd

när avstånd är trygghet

Hon tillhörde elden då

En gång brann hon som intensiv kvällssol
med upplåsta hjärtrum och tidlös kropp
Utan att backa
gav hon bort hela sig själv ibland

Bredvid, tätt intill mot hennes nacke
fanns han med varm andedräkt
som viskade att deras två själar var en

Det var då
när hon blev syresatt av vänskap
men klämd i mellanrum
Då, innan hon började samla på tårar
och emigrerade från sin egen kropp

Med slitna fingertoppar och brännskador
stod hon sen plötsligt med trasiga stjärnor i ögonen
och sökte en plats för ensamhet
Dagar snurrade i motljus
och hon skottade undan känslor som våldtog kvällar
tills avstånd var den enda närheten

Hon tänkte att kanske var det han i lågorna
som fått henne att mura igen sitt hjärta
Kanske var det han
som slog igen dörren innan hon låste

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spegelvänd med Poeter.se id #4753 innehar upphovsrätten